

Hovedformaal har været at befæste Slægten til Jorden. Lovforslaget gaar lige den modsatte Vej. Ifølge § II kan de under § 10 omhandlede Ejendomme anvendes til offentlige Formaal. Ifølge § 13 kan Landbrugsraadet sælge Jord til Byggegrunde, Havelodder, Fiske-tørringspladser, Lagerpladser og lign., afhænde Jord til selvstændige Jordbrug, og fraskøde Rettigheder til Udrægster af Køer i Haugen eller anden Rettighed og Herlighed, alt uden Godtgørelse til Besidderen (jfr. § 8, sidste Stykke) eller hans Efterkommere. Det er jo klart, at Generationers Arbejde paa den Maade vil gaa tabt for Slægten. Denne Utrygghed i Besiddelsesforholdene uddybes yderligere ved de mange Bestemmelser om Fæstefortabelse som Forslaget indeholder (jfr. §§ 22—30 m. fl.). Man vil paa den Maade let kunne blive stillet over for et Undergravningsarbejde med Hensyn til Jordbesiddelse. En saadan Udvikling vil vi paa det bestemteste fraraade.

En lignende Usikkerhed fremkommer ved den foreslaede Omtaksation af Ejendommene og Forandring af Fæsteafgiften, Tvangsforanstaltninger som aarlig Grundforbedringspligt og Forsikringspligt, der let vil kunne være for byrdefuld for Besidderen.

I Henhold til foranstaaende vil vi fraraade at Forslaget ophøjes til Lov i sin nuværende Skikkelse.

P. t. Kvalvig, den 19. November 1934.

Th. Egholm.

E. Husgard.
